

единъ сандъкъ съ револвери прѣдадени на него. Той безъ никакво разѣяснение отговори: „това е моя работа“. Слѣдъ това се разисква по кой начинъ да се излѣзе, дѣ да се събератъ излѣзлитѣ и какъ да се принесатъ оръжіята. За излизанието се прѣпираха нѣкои отъ събранитѣ. Едни казваха: „най-напредъ трѣба да излѣзатъ контетата, а други:“ ако ще излѣземъ трѣбва въ едно врѣме, като распрѣдѣлимъ коя махала дѣ трѣбва да се събере, а не да се дѣлиме на контета и на чървени пояси т. е. крайчани.“ Дянко Цоцковъ на това отговори: „ако излѣземъ изведнажъ, полицията ще ни осѣти и ще ни испохванатъ по краищата. По-добрѣ е да излѣзваме въ распрѣдѣленни врѣмена. Тѣй: най-напредъ да излѣзатъ ново-селци и съ тѣхъ контетата; на утрѣ-вечеръ — гюрѣ-чюшменци и съ тѣхъ Комлучени; Клуцохорци — най-сетнѣ, защото ако и да ги нападне полицията при излизаніе, лесно се отбранватъ и пакъ да излѣзатъ, защото са юначни. „Това распорѣждане бѣше съ цѣль. Слѣдъ това се заржча на хаджи Петю Аладаглиевъ, да занася въ таличката си, между невале-ни аби, оръжія и други потребности къмъ едно опрѣдѣленно мѣсто, дѣто ще се покаже на всичкитѣ готови да излѣзатъ. Тѣй и на двамина Котленци, които бѣха испратени отъ тамошниятъ дѣецъ Петръ Жейновъ да купятъ ножове и пушки и които бѣха дошли за да пиятъ: въ кой день котлеискитѣ момчета да се съединятъ съ сливенската чета, каза имъ се, че щомъ се групира сливенската чета, безъ помайване ще имъ се прати чело-вѣкъ който ще знае дѣ да ги присѣдини. Прѣди да си разотидатъ събранитѣ, Д. Кючюковъ дойде съ единъ младъ чело-вѣкъ, наскоро излѣзалъ отъ затворѣтъ. Той малко го интересуваше, кога ще излѣзатъ другитѣ и дѣ. Той го интересува да си откупи пищовѣтъ отъ тифик-